

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Bruxelles IIb-forordningen - Ægteskabssager Og Sager Vedrørende Forældreansvar \(omarbejdning\)](#) > [Germany](#)

Bruxelles IIb-forordningen - ægteskabssager og sager vedrørende forældreansvar (omarbejdning)

Tyskland

Tyskland

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 103, stk. 1, litra a), 1. del — Offentlige myndigheder eller andre myndigheder, der er bemyndiget til at udstede et officielt bekræftet dokument som omhandlet i artikel 2, stk. 2, nr. 2, litra b), og offentlige myndigheder, der er bemyndiget til at registrere en aftale som omhandlet i artikel 2, stk. 2, nr. 3

Ikke relevant.

Der findes på nuværende tidspunkt ikke officielt bekræftede dokumenter og aftaler om separation og skilsmisse som omhandlet i artikel 65, stk. 1, der har retsvirkning i Tyskland, eller officielt bekræftede dokumenter og aftaler i sager vedrørende forældreansvar som omhandlet i artikel 65, stk. 2, der kan fuldbyrdes i Tyskland. Der findes derfor ingen officielt bekræftede dokumenter og aftaler hidrørende fra Tyskland, som i henhold til forordningen skal anerkendes eller fuldbyrdes i en anden medlemsstat. Det er derfor heller ikke nødvendigt at udpege myndigheder, der har til opgave at udarbejde officielt bekræftede dokumenter som omhandlet i artikel 2, stk. 2, nr. 2, litra b), og registrere aftaler som omhandlet i artikel 2, stk. 2, nr. 3.

Artikel 103, stk. 1, litra a), 2. del — Administrative myndigheder, der yder retshjælp som omhandlet i artikel 74, stk. 2

Ingen.

Den tyske retsorden indeholder på nuværende tidspunkt ikke bestemmelser om vederlagsfri procedurer ved en administrativ myndighed som omhandlet i artikel 74, stk. 2.

Artikel 103, stk. 1, litra b), 1. del — retter, der har kompetence til at udstede attester til brug for en afgørelse i henhold til artikel 36, stk. 1, og retter og myndigheder, der har kompetence til at udstede en attest for et officielt bekræftet dokument eller en aftale som omhandlet i artikel 66

Den ret, der har kompetence til at udstede en attest vedrørende en afgørelse (artikel 36, stk. 1):

Den ret, der traf afgørelsen.

Retter og myndigheder, der har kompetence til at udstede en attest for et officielt bekræftet dokument eller en aftale (artikel 66):

Ingen.

Der findes på nuværende tidspunkt ikke bestemmelser i tysk ret om officielt bekræftede dokumenter og aftaler, der skal anerkendes eller fuldbyrdes i en anden medlemsstat i henhold til artikel 65. Det er derfor heller ikke relevant at udstede attester i henhold til artikel 66 og at udpege en myndighed, der har kompetence hertil.

Artikel 103, stk. 1, litra b) , 2. del — retter, der har kompetence til at berigtige attester som omhandlet i artikel 37, stk. 1, og artikel 48, stk. 1, og retter, der har kompetence til at udstede en attest, hvori det præciseres, at en attesteret afgørelse som omhandlet i artikel 49 lider af en mangel eller en begrænsning, og retter og myndigheder, der er kompetente til at berigtige den attest, der er udstedt i henhold til artikel 66, stk. 1, jf. artikel 67, stk. 1

Den ret, der har kompetence til at berigtige (henholdsvis artikel 37, stk. 1, og artikel 48, stk. 1) en attest (artikel 36 og 48) om en afgørelse: Den ret, der har udstedt attesten.

Den ret, der har kompetence til at udstede en attest om suspension eller begrænsning af eksigibiliteten af en attesteret afgørelse (artikel 49): Den ret, der suspenderede eller begrænsede afgørelsens eksigibilitet.

Retter og myndigheder, der har kompetence til at berigtige (artikel 67, stk. 1) en attest (artikel 66) vedrørende et officielt bekræftet dokument eller en aftale: Ingen. Der findes på nuværende tidspunkt ikke bestemmelser i tysk ret om officielt bekræftede dokumenter og aftaler, der skal anerkendes eller fuldbyrdes i en anden medlemsstat i henhold til artikel 65. Det er derfor heller ikke relevant at udstede attester i henhold til artikel 66, at berigtige dem efter artikel 67 eller at udpege en myndighed, der har kompetence til udstedelse og berigtigelse.

Artikel 103, stk. 1, litra c) — retter, der er kompetente med hensyn til anerkendelse af en retsafgørelse (artikel 30, stk. 3) og til at meddele afslag på anerkendelse (artikel 40, stk. 2), samt de retter og myndigheder, der er kompetente til at afslå fuldbyrdelse, anfægtelse eller appel og yderligere anfægtelse eller appel som omhandlet i 58, stk. 1, 61, stk. 2, og 62

For

- at anerkende en afgørelse (artikel 30, stk. 3)
- at afslå anerkendelse (artikel 40, stk. 1)
- at afslå fuldbyrdelse (artikel 58, stk. 1) af de grunde, der er angivet i artikel 39 sammenholdt med artikel 41, 50, 56, stk. 6, samt artikel 68, stk. 2 og 3

er følgende retter

1. først og fremmest kompetente: den familieret (Familiengericht), i hvis retskreds den person, som anmodningen rettes mod, eller det barn, som afgørelsen vedrører, har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen indledes
2. hvis ingen domstol efter denne regel er kompetent: den familieret, i hvis retskreds der på det tidspunkt, hvor sagen indledes, foreligger en retlig interesse i at få sagen afgjort eller et behov for omsorg for barnet.
3. hvis der herefter stadig ikke kan udpeges en kompetent domstol: den ret, der af Kammergericht (appeldomstolen i delstaten Berlin) er udpeget til at gøre det (familieretten i Pankow).

Kompetencen i henhold til litra a) og b) er i hele appeldomstolens (Oberlandesgericht) retskreds koncentreret hos den familieret, i hvis retskreds appeldomstolen har sæde. Denne familierets kompetence omfatter således hele appeldomstolens retskreds. Regeringerne i delstaterne har desuden bemyndigede til at koncentrere kompetencen hos en anden familieret i appeldomstolens retskreds, eller, hvis mere end én appeldomstol er etableret i en delstat, hos en familieret i en af disse appeldomstoles retskredse. Det er endnu uvist, i hvilket omfang delstatsregeringerne gør brug af denne bemyndigelse.

For så vidt angår anerkendte grunde til afslag på fuldbyrdelse (artikel 58, stk. 1) som omhandlet i artikel 57

skal der ifølge tysk lovgivning om fuldbyrdelse foretages følgende sontring:

- For så vidt angår umiddelbar appel (*sofortige Beschwerde*) i henhold til § 87, stk. 4, i FamFG af afgørelser, der er truffet som led i fuldbyrdelsesproceduren, indgives appelskriftet til den familieret, der har truffet afgørelsen, eller til den kompetente appeldomstol (Oberlandesgericht) (appeldomstolen, i hvis retskreds den familieret, der har truffet den anfægtede afgørelse, er beliggende).
- For så vidt angår afgørelser vedrørende den måde, hvorpå fogeden (*Gerichtsvollzieher*) har foretaget fuldbyrdelsen i medfør af § 766 i retsplejeloven (*Civilprozessordnung, ZPO*), er den familieret kompetent, der har anordnet fuldbyrdelsen. Der henvises herved til artikel 103, stk. 1, litra d).
- For så vidt angår en fuldbyrdelsesindsigelse (*Vollstreckungsabwehrklage*) efter § 767 ZPO i relation til godtgørelse af sagsomkostninger (*Kostenentscheidungen*) har den ret enekompetence, der i første instans traf afgørelse vedrørende anmodningen om afslag på fuldbyrdelse, eller som i givet fald skulle træffe afgørelse vedrørende en sådan anmodning. Se i øvrigt ovenstående oplysninger.

Hvad angår anfægtelse eller appel (artikel 61, stk. 2) kan appelskriftet indgives til den familieret, hvis afgørelse anfægtes, eller direkte til den kompetente appeldomstol (Oberlandesgericht). Forbundsdomstolen (Bundesgerichtshof) har kompetence til at behandle en eventuel yderligere anfægtelse eller appel (artikel 62).

Artikel 103, stk. 1, litra d) — Myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, jf. artikel 52

Der må foretages følgende sontring:

For så vidt angår fuldbyrdelse af en afgørelse i henhold til kapitel IV i forordning (EU) 2019/1111 om tilbagegivelse af personer eller om vilkår for udøvelse af samvær finder de samme kompetenceregler som dem, der gælder i relation til i artikel 103, stk. 1, litra c), anvendelse på anerkendelse af en afgørelse samt på afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse på grundlag af EU-retten.

For så vidt angår fuldbyrdelse af en afgørelse i henhold til kapitel IV i Bruxelles IIb-forordningen, som ikke tager sigte på tilbagegivelse af personer eller om vilkår for udøvelse af samvær - navnlig afgørelser om sagsomkostninger - afgøres kompetencespørgsmålet efter de almindelige regler om fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. I den forbindelse henvises der til de oplysninger, der kan tilgås her https://e-justice.europa.eu/52/DE/how_to_enforce_a_court_decision?GERMANY&member=1.

Artikel 103, stk. 1, litra e) — retsmidler i forbindelse med en afgørelse om anmodningen om afslag på fuldbyrdelse som omhandlet i artikel 61 og 62

Det i artikel 61 omhandlede retsmiddel er i tysk ret umiddelbar appel (*sofortige Beschwerde*). Den i artikel 62 omhandlede yderligere anfægtelse eller appel er i tysk ret ordinær appel (*Rechtsbeschwerde*)

Artikel 103, stk. 1, litra f) — navne, adresser og kommunikationsmidler for de centralmyndigheder, der er udpeget til at bistå med anvendelsen af forordningen i sager vedrørende forældreansvar. Hvis der udpeges mere end én centralmyndighed, angives hver centralmyndigheds stedlige og saglige kompetence som omhandlet i artikel 76

Den i artikel 76 omhandlede centralmyndighed, er i Tyskland Bundesamt für Justiz (Bfj).

Postadressen er:

Bundesamt für Justiz (det tyske justitsministerium)

Referat II 3

D-53094 Bonn.

Den kan kontaktes pr. telefon, fax eller e-mail som følger:

Tlf.: +49 228 99 410-5212

Fax: +49 228 410-5401

E-mail: int.sorgerecht@bfj.bund.de.

Artikel 103, stk. 1, litra g) — i givet fald kategorier af nære slægtninge ud over forældrene, hos hvilke barnet kan anbringes på en medlemsstats område uden forudgående samtykke fra denne medlemsstat, jf. artikel 82

Ingen.

Tyskland har ikke gjort brug af muligheden i artikel 82 for at undtage visse kategorier af nære slægtninge fra kravet om samtykke til anbringelse af børn i Tyskland.

Artikel 103, stk. 1, litra h) — andre af Den Europæiske Unions institutioners sprog end en medlemsstats eget sprog, på hvilke meddelelser til dens centralmyndigheder kan accepteres som omhandlet i artikel 91, stk. 3)

Ud over tysk accepteres engelsk som kommunikationssprog til centralmyndigheden.

Artikel 103, stk. 1, litra i) — sprog, der accepteres ved oversættelse af anmodninger og ledsagende dokumenter, der er fremsendt i henhold til artikel 80, 81 og 82, og af fritekstfelterne i certifikaterne, jf. artikel 91, stk. 2

Tysk.

■ Sidste opdatering: 02/08/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.